

Το «αμαρτωλό τρίγωνο»

Μεταρρυθμίσεις (για τους άλλους), νόμοι (για τους άλλους) και ατιμωρησία (για εμάς)

ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ ΒΛΑΧΟΥ | ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ «ΤΑ ΝΕΑ»: 26/05/2011 07:00 |

Ένα «αμαρτωλό τρίγωνο» έχει εδραιωθεί στη σκέψη του κάθε Νεοέλληνα και αν οι πολιτικοί θέλουν την ψήφο του θα πρέπει να το σεβαστούν. Στο πρώτο σκέλος του τριγώνου είναι η αποδοχή της απλής σκέψης «οι μεταρρυθμίσεις πρέπει επιτέλους να προχωρήσουν σε τούτη τη χώρα για να παραμείνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Η αποδοχή αυτής της σκέψης στο θεωρητικό επίπεδο είναι σχεδόν καθολική. Ευρείας αποδοχής είναι επίσης και η άποψη ότι οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να γίνουν έπειτα από «διαβούλευση» και συναίνεση με τους κοινωνικούς εταίρους (όμορφες λέξεις). Στην πράξη φυσικά αυτό που εννοούμε όταν λέμε «μεταρρυθμίσεις έπειτα από ευρεία συναίνεση» είναι ότι εμείς και η δική μας συντεχνία πρέπει να μείνουν εκτός του σχεδίου των μεταρρυθμίσεων. Συμπέρασμα πρώτο: Στις μεταρρυθμίσεις για τους άλλους λέμε ΝΑΙ.

Στο άλλο σκέλος του τριγώνου είναι οι νόμοι που κάθε εκλεγμένη κυβέρνηση των τελευταίων ετών θεωρεί ότι πήρε εντολή να δημιουργήσει για ναυλοποιήσει την μεγάλη επιθυμία των Ελλήνων για μεταρρύθμιση. Το κύριο μέλημα λοιπόν των κυβερνήσεων εστιάζεται στο αν προχώρησε το νομοθετικό τους έργο, αν οι υπουργοί παράγουν (νόμους) έργο. Συσκέψεις ανοικτές και κλειστές, συντονιστικά όργανα, ημερίδες, αντιπαραθέσεις και συζητήσεις σε τηλεοπτικά παράθυρα αναλύουν και διαβουλεύονται τους νέους νόμους. Στο τέλος φυσικά ποτέ δεν πείθουν οι κυβερνήσεις κανέναν ότι ο συγκεκριμένος νόμος είναι η υλοποίηση της μεταρρύθμισης (όπως τη φαντάζεται ο καθένας) και συναντούν κατά κανόνα σθεναρές αντιδράσεις από τις συντεχνίες. Συμπέρασμα δεύτερο: Ναι στη μεταρρύθμιση, αλλά όχι στους νόμους που θα την υλοποιήσουν, ας γίνει έτσι, από μόνη της. Το τρίτο σκέλος του «αμαρτωλού τριγώνου» είναι πολύ πιο «φιλοσοφημένο». Ακόμα και αν περάσει ο νόμος, δεν έχουμε παρά να συνταχθούμε σιωπηρά με τα κινήματα της ανυπακοής και του «Δεν πληρώνω» που τα καλύπτει η χρόνια αρρώστια της ατιμωρησίας στη χώρα μας. Η θλιβερή διαπίστωση ότι «κανένας δεν τιμωρήθηκε σε τούτη τη χώρα, σιγά που θα τιμωρήσουν εμάς» και η «θεωρητική» της υποστήριξη «ας τα πληρώσουν οι πολιτικοί και οι μεγαλοκαρχαρίες που ταέφαγαν» ισοπεδώνουν τα πάντα. Συμπέρασμα τρίτο: Η ατιμωρησία και ο λαϊκισμός των «κινήματων» ανυπακοής και του «Δεν πληρώνω» μας καλύπτει όταν πρόκειται να ακυρώσουμε τους νόμους που θα μπορούσαν να παίξουν κάποιον ρόλο στη σταδιακή εδραίωση της μεταρρύθμισης στη χώρα μας.

Το «αμαρτωλό τρίγωνο» δεν αφήνει απέξω ούτε τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Μπροστάρηδες για την αλλαγή και τη μεταρρύθμιση στα πανεπιστήμια οι περισσότεροι πρυτάνεις. Κέρδισαν τις εκλογές προβάλλοντας μια σειρά από μεταρρυθμίσεις για τα πανεπιστήμια. Η κυβέρνηση επίσης κέρδισε τις εκλογές προβάλλοντας ένα μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα για την παιδεία και με την εκλογική της νίκη θεώρησε ότι είχε εντολή να γίνουν τομές στην παιδεία και ιδιαίτερα στην ανώτατη εκπαίδευση. Φέρνει η κυβέρνηση έναν νέο νόμο σε «ευρεία διαβούλευση» πριν από μερικούς μήνες και αμέσως σύσσωμη η πανεπιστημιακή κοινότητα, οι

πρυτάνεις, οι συνδικαλιστές κ.λπ. ζητούν να εξαιρεθεί η παιδεία από τον έναν διορισμό για κάθε πέντε αποχωρήσεις, να μην εφαρμοστεί το Μνημόνιο στα πανεπιστήμια (οι μεταρρυθμίσεις για τους άλλους) και να αποσυρθεί ο νέος νόμος. Η κυβέρνηση ετοιμάζεται τώρα να ζητήσει την ψήφιση του νέου νόμου το καλοκαίρι (για να παράγει έργο έστω και τον Αύγουστο). Από τον Σεπτέμβριο θα ενεργοποιηθεί το τρίτο σκέλος του τριγώνου... αδιαφορία για τον νέο νόμο, λαϊκισμός και ανυπακοή απέναντι στις «σκληρές» αποφάσεις, αν φυσικά το υπουργείο δεν ταζύγισε και τις απέσυρε ήδη. «Σιγά που θα τιμωρήσει για ανυπακοή τα πανεπιστήμια η κυβέρνηση...».

Τον Οκτώβριο θα υποδεχτούν τα πανεπιστήμια μερικές χιλιάδες νέους φοιτητές. Θα χρειαστεί μόνο ένα εξάμηνο για να τους μάθουν τα μυστικά του «αμαρτωλού τριγώνου». Οι νέοι φοιτητές θα ζητήσουν (σαν καλοί νεο - Ελληνες) μεταρρυθμίσεις από την πρώτη μέρα γιατί αυτό δεν είναι το πανεπιστήμιο των ονείρων τους και απογοητεύτηκαν. Στη συνέχεια θα τους δείξουμε πως οι κανόνες και οι νόμοι για τα πανεπιστήμια μπορούν άνετα να παραβιαστούν χωρίς να τιμωρηθεί κανένας. Οι αντιγραφές στα μαθήματα είναι παράνομες αλλά δεν τιμωρούνται, μπορούν να κάνουν πάρτι χωρίς άδεια και να καταστρέφουν την πανεπιστημιακή περιουσία χωρίς τιμωρία, να εισβάλλουν στη Σύγκλητο όποτε θέλουν και να τη διαλύουν, να καταλαμβάνουν όποια σχολή θέλουν όποτε θέλουν, να συμμετέχουν σε πέντε εξεταστικές (δύο εμβόλιμες) όταν ο νόμος ορίζει μόνο τρεις κ.ά.

Τελικά, εκτός από τη νοοοικονομική χρεοκοπία αντιμετωπίζουμε και έντονα φαινόμενα πνευματικής χρεοκοπίας. Τα πανεπιστήμια, εφαρμόζοντας ευλαβικά τα στοιχεία του «αμαρτωλού τριγώνου», μας δείχνουν τον τρόπο που οδηγηθήκαμε σε τούτη τη δύσκολη κατάσταση.

ο Λουκάς Βλάχος είναι καθηγητής στο Τμήμα Φυσικής του ΑΠΘ

Εκτός από την οικονομική χρεοκοπία αντιμετωπίζουμε και έντονα φαινόμενα πνευματικής χρεοκοπίας.

Τα πανεπιστήμια, εφαρμόζοντας ευλαβικά τα στοιχεία του «αμαρτωλού τριγώνου», μας δείχνουν τον τρόπο που οδηγηθήκαμε σε τούτη τη δύσκολη κατάσταση